

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 39

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 13 ianuarie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 732 din 6 decembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal	2-6
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI		
58.	— Decizie privind eliberarea, la cerere, a domnului Eugen-Dragoș Doroș din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției Naționale de Administrare Fiscală	7
59.	— Decizie privind numirea domnului Bogdan-Nicolae Stan în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției Naționale de Administrare Fiscală	7

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 732**

din 6 decembrie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, excepție ridicată de Gabriel Adrian Nechita în Dosarul nr. 833/39/2015 al Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 708D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune a se face apelul și în dosarele nr. 951D/2016, nr. 1.169D/2016, nr. 1.449D/2016 și, respectiv, nr. 1.970D/2016 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, excepție ridicată de Gheorghe Ciobanu în Dosarul nr. 2.477/280/2015 al Curții de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, de Adrian Florea în Dosarul nr. 121/39/2016/a1 al Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori, de Emil Ion în Dosarul nr. 17.405/271/2015 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori și, respectiv, de Nicolae Mircea Muste în Dosarul nr. 1.604/309/2015 al Judecătoriei Șimleu Silvaniei — Secția mixtă.

4. La apelul nominal lipsesc autorii excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor, iar reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 951D/2016, nr. 1.169D/2016, nr. 1.449D/2016 și nr. 1.970D/2016 la Dosarul nr. 708D/2016, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care solicită respingerea, ca nefondată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale referitoare la dispozițiile criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 18 aprilie 2016 pronunțată în Dosarul nr. 833/39/2015, **Curtea de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal**. Excepția a fost ridicată de Gabriel Adrian Nechita cu ocazia soluționării apelului declarat de acesta împotriva Sentinței penale nr. 193 din 23 septembrie 2015 pronunțată de Tribunalul Botoșani în Dosarul nr. 1.808/40/2013 prin care a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală. În temeiul art. 83 din Codul penal din 1969, cu aplicarea art. 5 din actualul Cod penal, s-a revocat suspendarea condiționată a executării pedepsei de 4 luni închisoare, aplicată prin Sentința penală nr. 2.324/16.10.2006 a Judecătoriei Botoșani, definitivă la data de 3 octombrie 2007.

8. Prin Încheierea din 18 aprilie 2016 pronunțată în Dosarul nr. 2.477/280/2015, **Curtea de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a „dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 în raport de art. 16 alin. (1) și art. 124 din Constituția României”**. Excepția a fost ridicată de Gheorghe Ciobanu cu ocazia soluționării apelului declarat de acesta împotriva Sentinței penale nr. 2.894 din 29 octombrie 2015 pronunțată de Judecătoria Pitești în Dosarul nr. 2.477/280/2015 prin care a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii de conducere pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană, care la momentul prelevării mostrelor biologice are o îmbibație alcoolică de peste 0,80g/l alcool pur în sânge. Potrivit încheierii de sesizare, din fișa de cazier a autorului excepției rezultă că acesta are antecedente penale, în cauză fiind incidente dispozițiile art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012.

9. Prin Încheierea din 13 iunie 2016 pronunțată în Dosarul nr. 121/39/2016/a1, **Curtea de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal**. Excepția a fost ridicată de Adrian Florea cu ocazia soluționării apelului declarat de acesta împotriva Sentinței penale nr. 177 din 24 noiembrie 2015 pronunțată de Judecătoria Vatra Dornei în Dosarul nr. 42/334/2015 în care s-a dispus, printre altele: „în baza art. 15 din Legea nr. 187/2012 și art. 83 alin. 1 din Codul penal din 1969, revocă suspendarea condiționată a pedepsei de 6 luni închisoare și dispune executarea în întregime a pedepsei, cumulând-o cu pedeapsa aplicată prin prezenta”.

10. Prin Încheierea din 28 iunie 2016 pronunțată în Dosarul nr. 17.405/271/2015, **Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal.** Excepția a fost ridicată de Emil Ion cu ocazia soluționării apelului declarat de acesta împotriva Sentinței penale nr. 312/11.03.2016 pronunțată de Judecătoria Oradea prin care a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii de conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul de către o persoană al cărei permis de conducere a fost anulat. Săvârșirea infracțiunii menționate pentru care a fost judecat a avut loc în interiorul termenului de încercare al suspendării condiționate a executării pedepsei de 4 luni închisoare dispusă prin Sentința penală nr. 717/2013 pronunțată de Judecătoria Oradea în Dosarul nr. 8.185/271/2013 rămasă definitivă prin nerecurare la data de 11 iunie 2013.

11. Prin Încheierea din 7 septembrie 2016 pronunțată în Dosarul nr. 1.604/309/2015, **Judecătoria Șimleu Silvaniei — Secția mixtă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal.** Excepția a fost ridicată de Nicolae Mircea Muste cu ocazia soluționării cauzei având ca obiect procedura de judecată asupra fondului cu privire la infracțiunea de conducere a unui vehicul de către o persoană al cărei permis de conducere a fost anulat și a infracțiunii de refuz sau sustragere de la prelevarea de mostre biologice. Autorul excepției a săvârșit infracțiunea pentru care este judecat în cauza pendinte în interiorul termenului de încercare, fiind anterior condamnat la o pedeapsă cu închisoarea, suspendată condiționat, pentru o infracțiune comisă sub incidența Codului penal din 1969.

12. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii din dosarele Curții nr. 708D/2016 și nr. 1.169D/2016 susțin că dispozițiile art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 sunt neconstituționale în măsura în care înlătură aplicarea legii penale mai favorabile, respectiv a dispozițiilor art. 44 din noul Cod penal referitoare la pluralitatea intermediară. Fac referire la Decizia nr. 13 din 6 mai 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, prin care s-a stabilit că în aplicarea dispozițiilor art. 5 din Codul penal, conform Deciziei nr. 265 din 6 mai 2014 a Curții Constituționale, în cazul pluralității de infracțiuni constând într-o infracțiune pentru care, potrivit Codului penal anterior, a fost aplicată, printr-o hotărâre definitivă, o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării care, conform art. 41 alin. (1) din Codul penal, nu îndeplinește condițiile pentru a constitui primul termen al recidivei postcondamnatorii și, respectiv, o infracțiune săvârșită în termenul de încercare, pentru care legea penală mai favorabilă este legea nouă, stabilirea și executarea pedepsei, în urma revocării suspendării condiționate, se realizează potrivit dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal raportat la art. 83 alin. 1 din Codul penal anterior. Invocă Decizia Curții Constituționale nr. 648 din 11 noiembrie 2014, precizând că, în decizia precitată, dispozițiile art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 au fost analizate din perspectiva altor criterii de neconstituționalitate, respectiv prin raportare la dispozițiile art. 96 alin. (5) din Codul penal. Susțin că prevederile art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 contravin principiului aplicării legii penale mai favorabile și, în acest sens, fac referire la deciziile Curții Constituționale nr. 1.092 din 18 decembrie 2012

și nr. 1.483 din 8 noiembrie 2011, în cea din urmă reținându-se că „în măsura în care aplicarea concretă a unei norme la o speță dedusă judecătii, indiferent de ramura de drept căreia îi aparține, aduce o schimbare cu privire la condițiile de incriminare, de tragere la răspundere penală și de aplicare a pedepselor, aceasta va cădea sub incidența legii penale mai favorabile”. Invocă, de asemenea, Hotărârea din 17 septembrie 2009, pronunțată în *Cauza Scoppola împotriva Italiei (nr. 2)*.

13. Autorul excepției din Dosarul Curții nr. 951D/2016 susține că motivele de neconstituționalitate cu referire la art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 privesc situația de discriminare pozitivă de care se bucură persoanele care au „beneficiat” de o condamnare anterioară la o pedeapsă a închisorii cu aplicarea suspendării sub supraveghere a executării, comparativ cu un recidivist postcondamnatoriu condamnat la pedeapsa închisorii cu aplicarea suspendării condiționate a executării, în condițiile săvârșirii unei noi infracțiuni, în termenul de încercare, pentru care textul sancționator prevede alternativa pedepsei amenzii. Susține că, în condițiile aplicării unei pedepse cu amenda, prevederile art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 aduc atingere inclusiv principiului aplicării globale a legii penale mai favorabile, consfințit prin Decizia Curții Constituționale nr. 265 din 6 mai 2014, impunând, în speță, aplicarea legii defavorabile — Codul penal din 1969 — după ce la stabilirea pedepsei s-ar aplica legea mai favorabilă — noul Cod penal.

14. Astfel cum rezultă din cuprinsul încheierii de sesizare, autorul excepției din Dosarul Curții nr. 1.449D/2016 susține că prevederile de lege criticate creează o situație mai grea persoanelor care sunt judecate pentru o infracțiune intenționată pentru care legea prevede pedeapsa închisorii alternativ cu amenda și care au săvârșit infracțiunea în termenul de încercare pentru o pedeapsă a închisorii suspendată condiționat.

15. Autorul excepției din Dosarul Curții nr. 1.970D/2016 susține că prevederile art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 conduc la ultraactivitatea dispozițiilor art. 83 alin. 1 din Codul penal din 1969, adică la incidența acestora și după ieșirea lor din vigoare. Susține că legea nouă poate retroactivă dacă, în ansamblu, conține dispoziții mai favorabile infractorului, față de legea care era în vigoare în momentul săvârșirii infracțiunii, iar, dacă legea veche conține dispoziții mai favorabile infractorului, aceasta va ultraactivă și își va produce efectele și după ieșirea ei din vigoare. Precizează că dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție obligă la aplicarea fie a legii penale vechi, în vigoare la momentul comiterii infracțiunii, fie a celei noi, intrate în vigoare după comiterea infracțiunii, în timpul procesului penal având ca obiect acea infracțiune, în funcție de caracterul mai favorabil al uneia din legile penale succesive. Atât legea care retroactivează, cât și cea care ultraactivează își pot produce efectele numai dacă sunt mai favorabile infractorului, în caz contrar — dacă ele creează o situație mai grea infractorului — vor fi încălcate dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție. Susține că prevederile de lege criticate creează o situație mai grea persoanelor aflate în ipoteza autorului excepției, respectiv care sunt judecate pentru o infracțiune intenționată pentru care legea prevede pedeapsa închisorii alternativ cu amenda și care au săvârșit noua infracțiune în termenul de încercare pentru o pedeapsă a închisorii suspendată condiționat, în temeiul art. 81 din Codul penal din 1969. Astfel, acestor persoane li se aplică obligatoriu dispozițiile art. 83 alin. 1 din Codul penal din 1969, în condițiile în care, dacă art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 ar fi prevăzut că se aplică regimul suspendării sub supraveghere din actualul Cod penal — art. 96 alin. (4) — revocarea suspendării și dispunerea executării pedepsei ar avea loc numai dacă pentru noua infracțiune s-ar pronunța o condamnare la pedeapsa închisorii. Per *a contrario*, dacă pentru noua

infracțiune s-ar aplica pedeapsa amenzii, nu va mai avea loc revocarea și dispunerea executării pedepsei. Susține, de asemenea, că prevederile art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 conduc la combinarea unor dispoziții din Codul penal din 1969 cu dispoziții ale actualului Cod penal, fiind creată astfel o a treia lege — *lex tertia* — contrar celor statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 265/2014.

16. Curtea de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 reglementează situația tranzitorie în care persoanei condamnate i s-a aplicat suspendarea condiționată a executării pedepsei potrivit Codului penal din 1969 și a săvârșit o nouă infracțiune, descoperită în cursul termenului de încercare, iar cauza având ca obiect această infracțiune este pendinte la data intrării în vigoare a Codului penal. Apreciază că, în condițiile în care textul criticat prevede că măsura suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate în baza Codului penal din 1969 se menține și după intrarea în vigoare a noului Cod penal, iar regimul suspendării condiționate a executării pedepsei, inclusiv sub aspectul revocării sau anulării, este cel prevăzut de Codul penal din 1969, acesta nu contravine principiului legii penale mai favorabile. Consideră că regimul pluralității intermediare nu poate fi apreciat mai favorabil prin comparație cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 impunând aplicarea obligatorie a vechilor dispoziții, indiferent dacă pedeapsa anterioară îndeplinește sau nu condițiile pentru a constitui primul termen al recidivei.

17. Curtea de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie apreciază că excepția de neconstituționalitate este fondată, întrucât, pe de o parte, textul de lege criticat impune aplicarea regimului juridic pentru suspendarea condiționată a executării pedepsei, prevăzut de Codul penal din 1969, inclusiv sub aspectul revocării sau anulării acesteia, chiar și în ipoteza în care instanța reține, ca lege mai favorabilă pentru inculpat, reglementările din noul Cod penal, această situație având drept consecință aplicarea unor instituții juridice din legi diferite, ceea ce este contrar principiului unității normative în ceea ce privește identificarea legii penale mai favorabile, iar, pe de altă parte, textul de lege criticat creează un tratament juridic diferențiat pentru situații similare. În opinia instanței de judecată, textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor constituționale ale art. 124.

18. Curtea de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că tuturor inculpaților, aflați în aceeași situație, li se vor aplica dispozițiile art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012. Precizează că dispozițiile criticate au fost redactate într-un mod suficient de clar și de precis, astfel încât orice persoană să poată anticipa efectele și să își regleze conduita în mod corespunzător, de asemenea, norma fiind accesibilă, de vreme ce publicarea acesteia s-a realizat în Monitorul Oficial al României. Consideră că, în realitate, prin motivele susținute, autorul excepției tinde la o modificare a textului de lege criticat, în sensul că, în cazul în care o persoană a fost condamnată conform Codului penal din 1969 cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, iar, ulterior, în cursul termenului de încercare, după intrarea în vigoare a noului Cod penal, aceasta săvârșește o nouă infracțiune, să fie aplicabile dispozițiilor art. 44 din noul Cod penal privind pluralitatea intermediară, raportat la art. 39 din noul Cod penal. Prin urmare, instanța apreciază că autorul excepției solicită, în realitate, modificarea prevederilor legale criticate, aspect ce excedează competenței instanței de contencios constituțional.

19. Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori opinează că dispozițiile art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 conduc la ultraactivitatea dispozițiilor art. 83 alin. 1 din Codul penal anterior, prin crearea unei situații mai grele inculpatului, contrar prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție. Apreciază că prevederile de lege criticate creează o situație mai grea persoanelor care se află în ipoteza autorului excepției, respectiv sunt judecate pentru o infracțiune intenționată pentru care legea prevede pedeapsa închisorii alternativ cu amenda și care au săvârșit o altă infracțiune în termenul de încercare pentru o pedeapsă a închisorii suspendată condiționat în temeiul art. 81 din Codul penal din 1969. Astfel, conform art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012, acestor persoane li se aplică obligatoriu dispozițiile art. 83 alin. 1 din Codul penal din 1969, care obligă instanța de judecată să dispună revocarea suspendării condiționate și să alăture pedeapsa anterior suspendată celei aplicate pentru noua infracțiune, cu executarea în regim de detenție, chiar dacă pentru noua infracțiune s-ar aplica pedeapsa amenzii. Reține instanța că, în condițiile în care dispozițiile art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 ar fi prevăzut că se aplică regimul suspendării executării pedepsei sub supraveghere din actualul Cod penal — art. 96 alin. (4) —, revocarea suspendării și dispunerea executării pedepsei ar fi avut loc numai dacă pentru noua infracțiune se pronunță o condamnare la pedeapsa închisorii. *Per a contrario*, dacă pentru noua infracțiune se aplică pedeapsa amenzii nu vor avea loc revocarea și dispunerea executării pedepsei.

20. Judecătoria Șimleu Silvaniei — Secția mixtă opinează că dispozițiile art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 nu aduc atingere principiului aplicării legii penale mai favorabile. Reține că prevederile de lege criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, excepția de neconstituționalitate fiind respinsă. De asemenea face referire la Decizia nr. 13 din 6 mai 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, cu precizarea că achiesează la considerentele acestei decizii. Precizează că aplicarea instituției revocării suspendării condiționate, în temeiul art. 83 din Codul penal din 1969, nu constituie o ultraactivare a acestor prevederi, ci o aplicare a voinței legiuitorului care a stabilit, prin textul contestat, tratamentul sancționator în situația săvârșirii unei noi infracțiuni în termenul de încercare al suspendării condiționate dispuse în temeiul legii vechi. Apreciază că o altă interpretare, de natura celei propuse de către autorul excepției, respectiv posibilitatea menținerii suspendării în situația aplicării unei pedepse cu amenda pentru noua infracțiune, ar conduce, implicit, la crearea unei *lex tertia* pe cale judiciară, aspect asupra căruia Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 265/2014.

21. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

22. Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Reține că menținerea regimului legal în vigoare la data la care s-a aplicat o hotărâre definitivă de condamnare apare ca o soluție logică având în vedere faptul că suspendarea condiționată a executării pedepsei nu se mai regăsește în legea actuală, astfel încât trebuia identificat de către legiuitor un regim aplicabil de la data intrării în vigoare a noului Cod penal. Observă că operează o prezumție legală în sensul că vechea modalitate de individualizare a pedepsei este mai favorabilă, nefiind necesară modificarea acesteia ca efect al

intrării în vigoare a dispozițiilor privind amânarea aplicării pedepsei. Arată că, în contextul consacării explicite în Constituție a principiului separației puterilor în stat, a fost stabilită relația între principiul autorității de lucru judecat și aplicarea legii penale mai favorabile în cazul hotărârilor definitive și face referire, în acest sens, la Decizia Curții Constituționale nr. 365 din 25 iunie 2014. Cât privește critica de neconstituționalitate raportată la Decizia Curții Constituționale nr. 265 din 6 mai 2014 privind aplicarea globală a legii penale mai favorabile arată că, în decizia precitată, Curtea statuează că este neconstituțională stabilirea pe cale judiciară a unei *lex tertia*, prin combinarea de legi succesive. Arată că instanța de contencios constituțional a apreciat că astfel de prerogative acordate instanțelor de judecată sunt de natură a contraveni principiului separației puterilor în stat, Parlamentul României fiind singura autoritate legiuitoare, iar instanțele de judecată având rolul constituțional de a interpreta și aplica normele legale, nu de a crea astfel de norme. Guvernul apreciază însă că, în cazul normelor procesuale penale criticate, nu este vorba de o posibilitate acordată instanței de judecată de a crea o *lex tertia*, ci de indicarea în chiar textul de lege a normei aplicabile, în cazul succesiunii de legi în timp.

23. **Avocatul Poporului** precizează că a transmis punctul său de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate având ca obiect prevederile art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 în dosarele Curții Constituționale nr. 357D/2016, nr. 247D/2016 și nr. 1.450D/2015, în sensul constituționalității acestora, și că își menține punctul de vedere anterior exprimat.

24. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

25. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

26. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012. Dispozițiile de lege criticate au următorul conținut: „Regimul suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute la alin. (1), inclusiv sub aspectul revocării sau anulării acesteia, este cel prevăzut de Codul penal din 1969.”

27. Autorii excepției din dosarele Curții nr. 708D/2016 și nr. 1.169D/2016 susțin că normele procesuale penale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) potrivit căruia în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie și art. 15 alin. (2) referitor la principiul neretroactivității, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile. Autorul excepției din Dosarul Curții nr. 951D/2016 susține că prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, fără privilegii și fără discriminări și art. 124 referitor la înfăptuirea justiției. Autorii excepției din dosarele Curții nr. 1.449D/2016 și nr. 1.970D/2016 invocă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (4) referitor la

principiul separației și echilibrului puterilor în cadrul democrației constituționale, art. 15 alin. (2) referitor la principiul neretroactivității, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile și art. 61 alin. (1) potrivit căruia Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării.

28. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva afectării dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (2) referitor la principiul aplicării legii penale mai favorabile și art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, prin Decizia nr. 648 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 14 ianuarie 2015, Curtea reținând că situația din speța dedusă controlului de constituționalitate se caracterizează prin faptul că cel condamnat, fiindu-i aplicată suspendarea condiționată a executării pedepsei potrivit Codului penal din 1969, a săvârșit o nouă infracțiune, descoperită în termenul de încercare, procesul său fiind pendinte la data intrării în vigoare a noului Cod penal. Această situație tranzitorie este reglementată de art. 15 din Legea nr. 187/2012, care prevede că măsura suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate în baza Codului penal din 1969 se menține și după intrarea în vigoare a Codului penal, iar regimul suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute la alin. (1), inclusiv sub aspectul revocării sau anulării acesteia, este cel prevăzut de Codul penal din 1969. Totodată, Curtea a constatat că instituția suspendării condiționate a executării pedepsei nu se mai regăsește în Codul penal intrat în vigoare la 1 februarie 2014. Având în vedere că instituția suspendării condiționate a executării pedepsei nu a mai fost preluată în noua reglementare, iar această instituție privește modul de executare a pedepsei, Curtea a apreciat că, din perspectiva aplicării legii penale în timp, este justificat ca regimul suspendării condiționate a executării pedepsei, precum și motivele care pot duce la revocarea măsurii să fie supuse legii în vigoare de la momentul aplicării acesteia.

29. Curtea a reținut, de asemenea, că autorul excepției de neconstituționalitate a pus în balanță, în momentul formulării criticilor de neconstituționalitate, modul de revocare a măsurii suspendării condiționate și de individualizare a pedepsei pentru noua infracțiune, având în vedere, pe de-o parte, instituția suspendării condiționate a executării pedepsei (art. 81 din Codul penal din 1969), iar, pe de altă parte, instituția suspendării executării pedepsei sub supraveghere (art. 91 din Codul penal). Or, cele două instituții sunt instituții diferite, suspendarea executării pedepsei sub supraveghere fiind reglementată atât în vechea legislație, la art. 86¹, cât și în noul Cod penal, la art. 91—98. Astfel, chiar dacă, potrivit art. 96 alin. (5) din Codul penal în vigoare, pedeapsa principală pentru noua infracțiune, în cazul revocării suspendării executării pedepsei sub supraveghere, se stabilește și se execută, după caz, potrivit dispozițiilor referitoare la recidivă sau la pluralitatea intermediară, această nouă reglementare nu poate fi considerată lege penală mai favorabilă în raport cu vechea reglementare a suspendării condiționate a executării pedepsei, ci doar în ceea ce privește, eventual, vechea reglementare a suspendării executării pedepsei sub supraveghere. Așa fiind, Curtea a apreciat că declararea neconstituționalității textului de lege criticat din perspectiva susținută nu poate atrage aplicarea în speță a reglementărilor referitoare la suspendarea executării pedepsei sub supraveghere din Codul penal.

30. Cât privește critica referitoare la crearea unui regim discriminatoriu între persoanele a căror pedeapsă a fost suspendată condiționat și persoanele a căror pedeapsă a fost

suspendată sub supraveghere se constată că o problemă similară a fost analizată prin Decizia nr. 221 din 2 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 424 din 15 iunie 2015, paragrafele 16, 17, ocazie cu care s-a reținut că, fiind în prezența unor instituții juridice diferite, și regimul juridic diferit reglementat de către legiuitor este justificat. În aceste condiții, diferența de tratament juridic aplicabilă persoanelor aflate în ipoteza celor două norme legale este justificată tocmai de faptul că acestea nu se află în situații juridice similare.

31. Curtea reține, totodată, că modalitatea de interpretare și aplicare a prevederilor legale criticate a fost dezlegată prin Decizia nr. 13 din 6 mai 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, prilej cu care s-a statuat că „în aplicarea dispozițiilor art. 5 din Codul penal, conform Deciziei nr. 265/2014 a Curții Constituționale, în cazul pluralității de infracțiuni constând într-o infracțiune pentru care, potrivit Codului penal anterior, a fost aplicată, printr-o hotărâre definitivă, o pedeapsă, cu suspendarea condiționată a executării, care, conform art. 41 alin. (1) din Codul penal, nu îndeplinește condițiile pentru a constitui primul termen al recidivei postcondamnatorii și, respectiv, o infracțiune săvârșită în termenul de încercare, pentru care legea penală mai favorabilă este legea nouă, stabilirea și executarea pedepsei, în urma revocării suspendării condiționate se realizează potrivit dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal raportat la art. 83 alin. (1) din Codul penal anterior”.

32. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a modifica jurisprudența Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor precitate sunt aplicabile și în prezenta cauză.

33. Cât privește critica potrivit căreia dispozițiile de lege criticate permit instanțelor de judecată, în determinarea legii penale mai favorabile, să legifereze, contrar celor statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 265 din 6 mai 2014, Curtea reține că principiul separației și echilibrului puterilor în stat presupune existența unui control reciproc între puterile

statului, sub aspectul exercitării în conformitate cu legea a atribuțiilor lor specifice, acesta fiind un mecanism specific statului de drept și democratic, pentru evitarea abuzurilor din partea uneia sau alteia dintre puterile statului (Decizia nr. 1.109 din 8 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 773 din 2 noiembrie 2011). Controlul textelor de lege invocate ca temei de drept, realizat de instanța investită cu soluționarea unei cauze penale, corespunde atribuțiilor constituționale ale instanțelor judecătorești. Potrivit art. 124 alin. (3) din Constituție, în activitatea de înfăptuire a justiției judecătorești se supun numai legii, a cărei interpretare se realizează în mod necesar în procesul soluționării cauzelor, întrucât interpretarea este o fază indispensabilă aplicării legii. În aceste condiții, prin interpretarea și aplicarea de către instanță a textelor de lege criticate nu se realizează un „transfer” de competență din sfera puterii legislative în sfera puterii judecătorești.

34. În ceea ce privește invocarea de către autorii excepției a dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) se reține că principiul legalității este unul de rang constituțional (a se vedea Decizia nr. 901 din 17 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 503 din 21 iulie 2009), astfel încât încălcarea legii are drept consecință imediată nesocotirea dispozițiilor constituționale precitate, care prevăd că respectarea legilor este obligatorie. Statul de drept asigură supremația Constituției, corelarea tuturor legilor cu aceasta (a se vedea Decizia nr. 22 din 27 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 17 martie 2004). În cauzele pendinte, Curtea nu poate reține o contrarietate între prevederile de lege criticate și dispozițiile constituționale invocate, ci, dimpotrivă, pentru considerentele dezvoltate în precedent, Curtea constată corelarea prevederilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 cu dispozițiile constituționale referitoare la principiul separației și echilibrului puterilor în cadrul democrației constituționale, egalitatea în drepturi a cetățenilor, legea penală mai favorabilă și înfăptuirea justiției.

35. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gabriel Adrian Nechita în Dosarul nr. 833/39/2015 al Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori, de Gheorghe Ciobanu în Dosarul nr. 2.477/280/2015 al Curții de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, de Adrian Florea în Dosarul nr. 121/39/2016/a1 al Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori, de Emil Ion în Dosarul nr. 17.405/271/2015 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori și de Nicolae Mircea Muste în Dosarul nr. 1.604/309/2015 al Judecătorei Șimleu Silvaniei — Secția mixtă și constată că dispozițiile art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori, Curții de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori, Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori și Judecătorei Șimleu Silvaniei — Secția mixtă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 6 decembrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI
GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind eliberarea, la cerere, a domnului Eugen-Dragoș Doroș
din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat,
al Agenției Naționale de Administrare Fiscală**

Având în vedere cererea domnului Eugen-Dragoș Doroș, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/611/M.B. din 13 ianuarie 2017, în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 18 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 86/2003 privind unele reglementări în domeniul financiar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 609/2003, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Eugen-Dragoș Doroș se eliberează, la cerere, din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

PRIM-MINISTRU
SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Mihai Busuioc

București, 13 ianuarie 2017.
Nr. 58.

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind numirea domnului Bogdan-Nicolae Stan
în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat,
al Agenției Naționale de Administrare Fiscală**

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 18 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 86/2003 privind unele reglementări în domeniul financiar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 609/2003, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Bogdan-Nicolae Stan se numește în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

PRIM-MINISTRU
SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Mihai Busuioc

București, 13 ianuarie 2017.
Nr. 59.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2017 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2017 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

